

37. vuosikerta
1/2006

Sössö

Lue minut, pliis!

Ajan hengen mukaisesti populismiin sortuva Sähköinsinöörikillan äänenkannattaja.

Toimitus

Vastaava sössö

Pekka Miettinen

Apusössöt

Silja Tirronen

Jaakko Seppänen

Mikko Jääskeläinen

Anne Myller

Pekko Ahtiainen

Taneli Taira

Vapaat

Anssi Hakkarainen

Olli Santala

Pyry Ekholm

Julkaisija

TKK:n Sähköinsinöörikillta ry

Otakaari 5 A, 02150 Espoo

puh: (09) 451 2211

Paino

Painotalo Casper, Espoo

Painos 500 kpl

Materiaalin toimittaminen

Sössö noudattaa sananvapautta hyvän maun rajoissa. Lehti on kaikille kiltalaisille avoin ja kaikki jutut pyritään julkaisemaan. Jutuntynkää voi toimitella sähköpostilla: sik-sosso@list.tky.fi

www.tky.hut.fi/~sik/sosso/

Tässä numerossa

- 3 Pääkirjoitus**
- 4 Ryhävalas**
Killan puhiksen haastattelu
- 5 Peräkontti**
- 6 Voihan Venäjä!**
Apusössömme kävi Venäjällä
- 8 Munasillaan**
Viuhahdus!
- 11 Kiltauutiset ja tulevia tapahtumia**
- 12 Sössö testaa - TKK:n salit**
- 13 Sössökysely!**
- 14 Sukkahävärimies**
Näin intissä!
- 16 Opintopalsta**
Opintotmk. vertailee opiskelijatyyppejä
- 17 Madrid Rock City - eli viisi kuukautta paratiisissa**
Tohvelin ensimmäinen raportti Madridista
- 18 EESTEC vie maailmalle!**
- 19 Sammakot**
- 20 Matematiikan tenttivastaukset**
- 21 Sarjakuvat**
- 23 Sudoku**

Kannessa Dotje-koira
Kuva: Pekko Ahtiainen

Pääkirjoitus 31.1.2006

Aina jää alle läpipääsyrajan

Tänä vuonna ei sitten tullut Pääsössöä. Sössön koko vaihtui akkariksi ja painomäärää pienennettiin rajusti. Lisäksi ulkona on liian kylmä, kengät kastuvat loskassa, keitossa on liian vähän nakkeja, eikä Suomi ikinä voita lätkässä. Pääsössön sijaan tuli Vastaava sössö - mikä tarkoittaa juuri sitä, että kyseinen allekirjoittanut henkilö vastaa periaatteessa Sössön sisällöstä kuluvan vuoden.

Sössön näkyvimpiä muutoksia on pohdittu jo jonkin aikaa ja tässä niille joitain perusteluja. Painomäärän pienentämisen syyt olivat selkeät: kuka tahansa sisätoimikunnassa temmannut tietää, että noin puolet Sössön painoksesta löytää loppusijoituspaikkansa kiltiksen sohvien alta ja kohta täytyy ostaa lisätilaa Venäjältä. Fyysisen koon pienentäminen puolestaan on pitkälti makukysymys. Monet oikeat kiltalehdet ovat perinteisesti turvautuneet akkari-kokoon ja yleisesti se on todettu mukavaksi käteensopivaksi kooksi. Toisaalta lehden pienentyessä joudutaan pienentämään myös kuvia ja lyhentämään juttujen pituutta. Toinen vähemmän konkreettinen muutos on lehden pyrkimys siirtyä edellisvuosia rennommalle linjalle. Persoonallisemman linjan tarkoituksena on vedota paremmin ennen kaikkea teekkarin mielenkiintoon yo-esseiden arvostelijalautakunnansijaan. Kaikesta tästä voi lähettää palautetta sähköpostilla: sik-sosso@list.tky.fi, tai saunan takana niin halutessaan.

Tämän Sössön teemana ovat opinnot ja niiden oheistoiminta. Verkossa on avattu kaikille sikkiläisille (ja miksei muidenkin kiltujen jäsenille) avoin kysely-webbi-härpäke osoitteessa <http://sik.tky.fi/www/sossokysely.php>, jossa tiedustellaan kiltalaisten opintojen ja muun elämän välistä suhdetta.

Kyselyn tuloksia on tarkoitus käsitellä seuraavassa lehdessä. Toivoisimmekin, että ottaisit siksi itseäsi niskasta ja kävisit siinä vieressä olevalla koneella täyttämässä tämän anonyymin gallupin. Siihen menee liioittelematta noin about minuutti.

Vastaava sössö Pekka Miettinen
Kuva: Olli Santala

Ryhävalas

Sössötoimikunta päätti kirjoittaa jatkoa Sössössä 7/2005 julkaistuun "Ryhävalas (a.k.a. Ginivalas) haastatteluun. Haastattelupaikaksi valittiin Fuksitoimikunnan puheenjohtajan tupaantuliaiset. Tällä kertaa sekä haastattelija, että haastateltava olivat kuitenkin jokseenkin selvänä.

Nimi: Ville Ryhänen.

Ikä: 23

Pituus/kengän koko:

181/44-45

Vuosikurssi/Opintopisteet:

4/103 pikoJoulen aikaan.

Lempiväri: Tumman sininen

Lempiruoka:

Grillipihvi hyvän punaviinin kera.

Lempimusiikki:

Depeche Mode uuden levyn myötä.

Kenen julkkiksen kanssa haluaisit sänkyyn:

Lindsay Lohan (ennen anoreksiaa).

Joko on haukannut paskaa?

No tavallaan. Tässä mietitään onko valtuuston täydennysvaalit menneet sääntöjen mukaan.

3 vai 9?

3

Millä perusteella hallitus ja toimarit on valittu, miksi ulkomestari, muttei esim. bilettä ja hilettä?

Ulkomestari tarvitaan koska on ulkosuhteita ja se on aina puheenjohtajan nakista pois.

Bilettä ja hilettä ei ole valtuuston vastustuksesta johtuen. Lisäksi jos halutaan järjestää bileitä niin se toimii helpommin ilman väliporrasta, kuten Ysärit (toim. huomauttaa, että Ysärit eivät olleet millään tavalla kytköksissä kiltaan, mutta kiltalta voi saada taloudellista takausta järjestäessään bileitä). Toimarivirat on neuvoteltu siten että kaikki halukkaat saadaan mukaan toimintaan ja kaikki virat täytettyä. Halusin sellaisen konseptin joka toimii mulle.

Yleisin väärinkäsitys sinusta?

Että olisin jäykkis.

Polyteekkarissa 1/06 on juttu "Teekkarille nainen". Mitä aiot tehdä, että etenkin sähköteekkareille saataisiin naisia?

En ainakaan aloittaa Lord Selibacyn tavoin blogia. Tarkoitus olisi, että syksyllä saataisiin ulkositsit takaisin. Eli Smökkiin sitsit joihin tulisi yliopistolta naisia.

Jos olisit pölypunkki niin kenen tyy- nyssä haluaisit asua.

Epäro! pitkään... Öö joku uus hyvännäköinen tuntematon nainen.

Mitä aiot tehdä paremmin kuin Erkki Valtonen?

Pienet asiat. Ei muutoksia isoissa linjoissa, mutta pienissä asioissa jotka on kuitenkin tärkeitä.

Miksi miesten vessassa on Aku-Ankka ja Slitz, mutta naisten vessassa ei ole mitään.

Naisten vessassa se viihde tulee ilmeisesti siitä, että ne juoruaa keskenään.

Mitä tehdään viimevuoden ylijäämällä?

Jos ei sitä mene niin katsotaan saadaanko sijoitustiliä.

Mikä päivä olet GOOMilla?

5.-6.2.

Mitä Sähköinsinöörikilta voi tehdä, että saataisiin länsimetro?

Jos joku kysyy (esim. TKY:lta), niin ollaan hyvinkin myönteisellä kannalla.

Jatka lausetta: Kun todella haluan nollata niin...

Korkkaan pullon viiniä ja 200 grammaa kahta hyvää juustoa.

Sekö ei olekaan pullo Bombay Sapphirea?

Se on semmosta kun lähdetään uuteen nousuun.

Milloin olet viimeksi asioinut poliisin kanssa ja miksi?

Vuonna 2003 hain uusitun ajokortin.

Loppukevennys:

Saat seurata mua tänään ja jos sanon jotain hölmöä niin laita se tähän.

Vuoden 2006 puheenjohtaja Ville Ryhänen

Kuva: Olli Laine
Piirros: Silja Tirronen

Haastattelija: Pekko Ahtiainen

Peräkontti

Viime Sössön Fuksikkiparipalstalla oli maininta kuvagalleriasta osoitteessa jotain.momettiavain.net. Galleria ei valitettavasti ollut toiminnassa yli kuukauteen palvelimen emolevyn kondensaattorien vuotamisen takia. Nyt Palvelin on kuitenkin kunnossa ja Galleria parempi kuin koskaan. Ylläpito pyytää anteeksi palvelukatkoa. Jos Galleriaan haluaa omia kuvia, voi ottaa yhteyttä osoitteeseen [pahtiain@\(kaikki tietää tän lopun\)](mailto:pahtiain@(kaikki tietää tän lopun)).

Voihan Venäjä!

Apusössö karkasi joulua Pietariin ja huomasi olevansa viiden miljoonan kielitaidottoman venäläisen keskellä paikassa, joka muistuttaa lähinnä valtavaa Merihakaa.

Teksti ja kuvat: Anne Myller

Ei sitä tullut ajatelleeksi kun rinkka selässä junaan hyppäsi, että muutaman tunnin päästä ympärillä näkyisi vain lunta, metsää ja vuoren kokoisia, mutta huterasti pystyssä keikkuvia neuvostokolhooseja, sekä niiden asukkaiden tuhansia autotalleja. Toden totta radan varressa näkyi kymmeniä lukemattomista pienistä hökkeleistä koostuvia autotalleilyliä, joissa venäläiset piilottelevat Ladojaan. Onneksi juna-asemalta hotelliin pääsi suoraan matkanjärjestäjän bussilla, sillä paikasta toiseen löytäminen osoittautui reissun hankalimmaksi osaksi: katukilvet (sikäli kun sellaisia muutamalla kadulla sattui olemaan) olivat järjestelmällisesti kyrillisillä kirjaimilla ja turistikartat puolestaan

Sibelius-juna odottaa lähtöä Pietarin asemalla.

länsimaalaisittain kirjoitettuja. Vertaile siinä siten, kun lähes jokainen kaupungin rakennuskin oli lähinnä hemmetin iso, ruma ja harmaa.

Harpunsoittoa aamiaisella

Rinkka selässä hostelleja kolunneena yllätyin kovasti, kun jättiläismäisen, harmaan ja ruman hotellirakennuksen sisältä löytyi melkoinen luksusmaja paikka. Kauppoja ja palveluita löytyi kymmenittäin, huoneet olivat siistit ja vastaremontoidut, aulatilat suuret ja kiiltävät, ja aamiainen kuin aikainen brunssi. Joka aamu sai

kuunnella kaunista harpunsoittoa kun yritti valita muro-

jen, leipien, keksien ja lämpimien ruokien väliltä.

Hotellin turvataso oli myös

korkein näkemäni, kun jokai-

sessä huoneessa oli uudelleen sarjoitettava avainkortti ja siihen kytketty hälytysjärjestelmä. Matkatavarasäilytyskin oli jatkuvasti kahden työntekijän vartioima. Ilmeisesti ruma ulkoasu ja hyvät palvelut muodostivat keskimäärin sen kolme tähteä, joka hotellille oli annettu. Jouluaattona oli matkanjärjestäjän opastettu kierros Pietarin suurimpaan nähtävyyteen, Talvipalat-

***Huoneitakin tuntui
olevan enemmän kuin ihminen
ehtii viikossa kiertää.***

siin ja sen yhteydessä sijaitsevaan Eremitaasiin. Nielin omatoimimatkaaajan ylpeyteni ja liityin mukaan, koska se oli ainoa tapa päästä loputtoman turistijonon ohi pois keskustorin hyytävästä pakkasesta. Opas oli tosiaan tarpeen, sillä tämän mammuttimuseon noin kolmen miljoonan esineen läpi käyminen tähden neljäkymmenen tunnin katseluviikkoja keskittyen puoli minuuttia kuhunkin esineeseen veisi aikaa yli 13 vuotta. Oppaan avulla seilasimme museon läpi vajaassa kolmessa tunnissa.

Palatsin suurimman salin pinta-ala oli kuulemma 1200 neliometriä, eli 83 kertaa oman soluhuoneeni verran. Jonkin huoneen parkettiin oli käytetty 13 eri jalopuuta ja seuraavan seiniin kolmea eri marmorilaista. Huoneitakin tuntui olevan enemmän kuin ihminen ehtii viikossa kiertää. Oli hie- man vaikea uskoa, että kilometrin päässä joku venäläismummo asuu pienessä kopissaan vanhan ja rapistuneen neuvostokerrostalon 15. kerroksessa.

Näyttelyn esineistö kattoi jotakuinkin kaikki tyyliuunnat antiikista 1900-luvulle asti. Näin ihkaelävän (no ainakin aidon, jos ei niin elävän) antiikin kreikan muumion, pari Leonardo DaVincin maalausta ja happohyökkäykseen joutuneen Rembrantin työn. Siinä alastomalta työltä puuttuivat nilkat, kun niitä ei ollut tohdittu lisätä jälkeen päin.

Lohileipää ja sirkushuveja

Joulupäivänä teimme omatoimisen vierailun Pietarin sirkukseen. Koko reissun aikana ku- kaan tapaamamme ihminen ei ymmärtänyt sanaakaan englantia. Siinä sitten vertail-

tiin lipuissa olevia tekstejä seinällä olevan istumapaikkakartan merkintöihin merkki merkiltä. Ennen näytöstä onnistuimme vielä elekielellä ostamaan pari lohivoileipää ja mehua, sekä ottamaan useamman valokuvan kamerakiellosta huolimatta. Kielimuuri toimi siis molempiin suuntiin: toisaalta väki lähti karkuun, kun heiltä yritti kysyä jotain, mutta toisaalta he eivät voineet tehdä mitään niille turisteille, jotka eivät olleet ymmärtävinaan heidän ohjeitaan.

Sirkusareena oli todella pieni ja pyöreä, ja katsomo levittäytyi sen ympärille. Penkit olivat vanhat ja epä- mukavat, mutta rivien porrastus jopa parempi kuin uusissa leffateat- tereissa. Kesken näytök-

sen niskaani tippuivat takanani olleen kaiteen rappaukset. Ilman täytti lasten kiljahdusten ja odottavan ilmapiirin lisäksi sangen selvä eläinten ja lannan haju, minkä selittivät näytöksessä nähdyt koirat, apinat, alligaattorit, käärmeet ja leijonat. Eläimiä kävi sääliksi, kun katsomoon asti näki osan pelkäävän kovasti. Ei mikään ihme, sillä tuskin yksikään leijona nauttii palavan renkaan läpi hyppimisestä tai koira tekee luonnostaan

kuperkeikkaa etutassujensa välistä. Tangoa tanssivat apinat toivat elävästi mieleen omat wanhojen tanssini: kukaan esiintyjistä ei ihan osannut askelia tai viihtynyt puvuissaan, mutta yleisöllä oli hauskaa.

Pakkasukko

Venäläiset eivät perinteisesti juhli joulua, vaan heidän pakkasukkojuhlaansa ajoittuu vuoden vaihteeseen. Tyhmempikin turisti huomasi uuden vuoden olevan iso juttu, sillä joka paikassa oli 2006-kirjoituksia ja -koristeita. Silti jokaisessa ravintolassa ja kadunkulmassa oli joulukuusia ja hyvin räikeitä, vilkkuvia jouluvaloja ja köynnöksiä. Sirkuksessaakin esiintyi jonkin sortin joulupukin ja pakkasukon risteytys. Ilmeisesti länsimainen joulu on pikkuhiljaa syrjäyttämässä perinteet ja parinkymmenen vuoden päästä joulua saa paeta paljon kauemmas.

Hyvin pieni osa keskusaukion mahtavista näkymistä.

Munasillaan

No niin, näin siinä kävi:

Eräänä päivänä olimme jälleen S4:n edessä laske-massa jotain käsittämättömiä laskuja. Laskuista ei oikein tullut mitään vaikka kuinka yritimme ja turhautuminen alkoi olla jo käsinkosketeltavaa. Tällaisissa toimeliaisuuden ja toimeettomuuden rajamaastossa alkaa mieli usein harhailla, ja itse luovuus saattaa tällöin paikoin iskeä varomat-toman päähän. Paha kyllä, luovuus harvemmin suuntautuu laskareihin.

“Olisi muuten aika hienoa, jos joku joskus kävisi viuhahtamassa tuolla piiri-arskan luennolla kes-ken tunnin”, minä totesin.

“Hei, hyvä idea, saat euron jos menet nyt. Ei, jos nyt menet niin mä annan vitosen!” Tuomo* tokaisi.

“Joo, mäkin annan vitosen jos menet”, Sami* sanoi.

“No eeei nyt ihan sentään”, minä siihen, “Emmä nyt noin pienellä rahalla lähe nolaamaan itseäni.”

“Saat puolikkaan kossupullon etukäteen”, Lauri* laukoi ovelasti ja nosti pullon repustaan pöy-dälle.

Ei siinä sitten mikään oikein auttanut, pak-kohan siihen oli ryhtyä. Käytävässä on puolialasti yllättävän kylmä. Lattia tuntuu paljaiden jalkojen alla suorastaan jäätävältä ja hetken tuumittuani laitankin sukat ja kengät takaisin jalkaan. Sukil-lakin pärjäisi, mutta haluan jalkoihini riittävästi pitoa, kun lähdän juoksemaan S4:n halki - kaatua ei voi.

Lauri ja Sami yrittävät kannustaa ja toistel-evat, ettei nakuna salin halki juokseminen ole juttu eikä mikään. Hyvähän noitten on puhua! Minähän se tästä tulen saamaan seuraamukset niskaani, jos siihen asti mennään. Jännittää ihan pirusti. Odottelemme vielä pari minuuttia, sillä suunnitelman mukaan viuhahdus tapahtuu juuri viisitoista yli, jolloin luennon pitäisi alkaa ja salissa on maksimi määrä ihmisiä. Itse toivon kuitenkin, että luennoitsija ei aloita luentojaan ajallaan ja

edes osa ihmisistä tulisi myöhässä. Kyllä siinä puolessakin salissa on tarpeeksi yleisöä, kiitos vain. Yhtäkkiä odotus käy kuitenkin liian kovaksi: Ei, nyt se on meno. Sanon Laurille ja Samille, että menen nyt ja otan t-paidan ja housut pois. Kaverit yrittävät vielä viivyttää minua, mutta ilmeisesti hekin huomaavat, että joko olen menossa nyt tai sitten en ollenkaan. Housujen saamisessa pois kenkien yli on vähän ongelmia, mutta lopulta olen valmis. Enää ei uskalla pysähtyä miettimään, vaan otan pari askelta suoraan ovelle ja sitten menoksi. Olo on oudon kevyt kun avaan oven ja astun salin eteiseen. Vasten omaa harkintaani kurkkaan ovenreistä saliin, jossa näen laumoittain ihmisiä. Ei niitä noin paljoa sinne saliin näyttänyt menevän! Syvä henkäys ja viimeinen ovi auki.

***Kassit heiluvat
epämukavasti
menossa.***

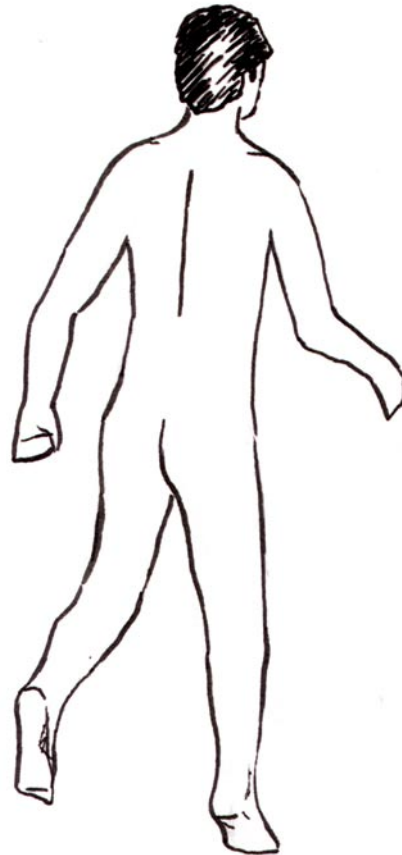
Ihmiset eivät tunnu heti huomaavan minua, eikä luennoitsijakaan ole vielä paikalla - tähän näyttää sujuvan hyvin! Lähdän kävelemään reippain askelin kohti toista ovea, luennoitsijan pöydän edestä. Ehkä viisi askelta otettuani kuulen ensimmäisen "Hei, kattokaa..." sivultani katso-
mosta. No niin - nyt se alkaa, tuumaan, ja kiihdytän tiedostamatta askeliani. Puolessa välissä salia yleisöstä kuuluu jo epämääräistä hälinää ja naurua, joka ilmeisesti kohdistuu minuun. "Terve!" huikkaan ja kiihdytän yhä tahtia ja jatkan loputtomalta tuntuvat kymmenen metriä salin toiselle ovelle. Kassit heiluvat epämukavasti menossa. Joku huudahtaa vähemmän mairittelevan kommentin arvokkaista alueistani. "Hyvä perse!" ulvahtaa joku, mutta minä avaan oven ja katoan salista yhtä nopeasti kuin olin tullutkin.

Salin ulkopuolella Lauri ja Sami odottavat minua kylpytakin kanssa ja katoamme rikospaikalta puolijuoksua. Adrenaliini kuohuaa vieläkin suonissa kuin höyryveturi. Vasta kiltahuoneella alkaa

olo helpottaa. Kello on kaksitoista minuuttia yli. "Ei helekutti. Aika meno oli," totean, kun Lauri kaataa virnistäen seuraavan ryypyn.

*Nimet muutettu, muttei paljoa.

Ps. Jutun tekijät haluavat pysyä nimettöminä.

kuva: Pekka Miettinen

Fuksikipparien
palsta

Hei!

Kuten toivottavasti jokainen on jo huomannut, uusi luentokausi on pyörähtänyt käyntiin ja matematiikan ensimmäinen välikoe on enää päivien päässä, juuri sopivasti PoTa –viikonlopun jälkeen. Tässä vaiheessa vuotta kokeeseenkin ilmoittautuminen on jo rutiinia – sikäli kuin webtopin käyttäminen rutiinia voi olla - kuten moni muukin asia ”niemessä”, mutta mietipä kuitenkin hetki aikaa reilu viisi kuukautta sitten.

Oli kaunis kesäpäivä, torstai 1.9.2005, ja sai vielä nukkua pitkään - koulullehan piti saapua vasta puolen päivän aikaan. Suuri -sali oli täynnä vieraita ihmisiä joka puolelta suurta Suomea ja vaikka kuinka aikuinen oli, tunsu moni itsensä melko pieneksi ja jopa yksinäiseksi. Kun matka jatkui virallisten esittelyjen jälkeen meidän johdollamme sähköosastolle, ei olo välttämättä hirveästi helpottunut, jatkuihan suurimman ja kauneimman kiltamme fuksijono aina päärakenuksen ovilta oman talomme sisään.

Vielä tovin tervehdyksiä kuunneltuanne teidät jaettiin fuksiryhmiin ja ISO-henkilöidenne johdolla aloititte todellisen tutustumisen eloon ja opiskeluun Otaonnelassamme. Kaikki oli uutta: Otaniemi, matkakortti, laskarit, HOPS (wtf?!), fuksi, Smökki... ISOhenkilö oli se ensimmäinen tuki ja turva, jolta uskalsi kysyä mitä vain kyyhkyslakkojen sijainnista yösijaan ja joka (toivon mukaan) tiesi lähes kaiken tai ainakin ohjasi oikeaan paikkaan kysymään. ISOhenkilö auttoi, kuunteli ja neuvoi; ISOhenkilö järjesti etkoja ja

jatkoja; ISOhenkilö muistutti Fuksikapteeneita heidän uohtamistaan jutuista –ISOhenkilö pelasti oikeastaan koko fuksivuoden (...tavallaan)!

Ensi syksynä Sinulla on mahdollisuus olla tuo El Xavier, täydellisin henkilö maankamaralla heti Fuksimajurin ja -kapteeneiden jälkeen, ainakin uusien fuksien silmissä. Ensi syksynä Sinä voit tepastella itsevarmana hohtavan valkoinen teekkarilakki päässä (mahdollisesti) ja opastaa tuoreet fuksit teekkarimaailman saloihin ja uusiin ystävyyyksiin. Ensi syksynä Sinä voit näyttää mitä on olla Teekkari! Tartu siis tilaisuuteen, lähde ISoksi 2006-2007. Asiasta tulee kevään kuluessa infoa niin täällä Sössössä, killan webissä, ilmoitus-taululla kuin fuksimaillassakin.

terv. ~m & I, ex-ISOt

Tulevia tapahtumia

- To 16.2 Øhlhäfv(Smökki)**
Perinteinen oluenjuontakilpailu, jota isännöi Chalmersin edustajat länsinaapurista.
- La 18.2 Potentialiin tasaus (Valkoinen sali, Helsinki)**
Killan vuosijuhla
- Ma 20.2 Morkkissauna (JMT 3a, kattosauna)**
Rankaise itseäsi kuumassa saunassa edellisen viikonlopun hölmöilyistä ja kerro muille myös tuoreimmat juorut
- Ti 28.2 Gravitaatio (Ullis ja Dipoli)**
- Ke 22.3 Kotimaan Pitkä (1500 km ympäri Suomea)**
Ole valmiina! Ilmoittautuminen voi alkaa koska tahansa

Enemmän tapahtumista killan nettisivuilla.

Kiltautiset

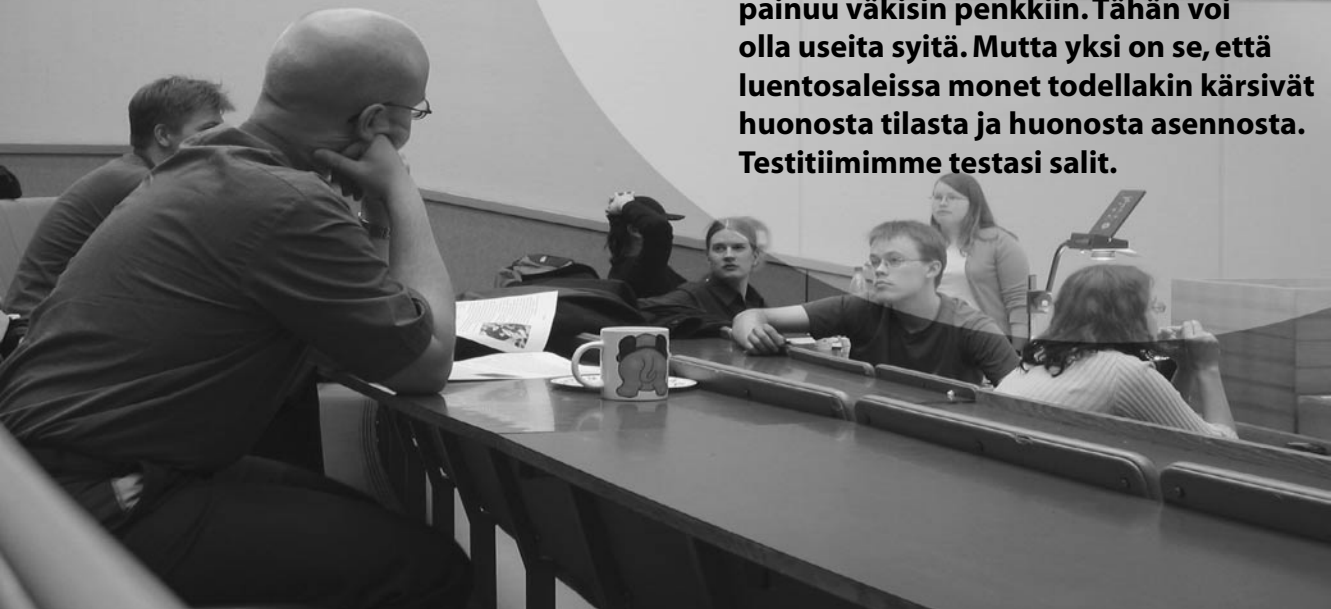
Killan täydennysvaaleissa valtuustoon valituiksi tulivat Antti-Olavi Hakola 33 äänellä ja Pekko Ahtiainen 28 äänellä. Yhteensä vaaleissa ääniä annettiin 142 kappaletta.

14.12.2005 killalle valittiin vuodelle 2006 uusi hallitus ja toimihenkilöt.
Tässä uusi hallitus:

Puheenjohtaja Ville Ryhänen
Sihteeri Anna Karppinen
Rahastonhoitaja Juuso Parkkinen
Hovimestari Jouko Virta
Sisämestari Heli Virtanen
Ulkomestari Janne Lahdenperä
Opintomestari Nina Lagus
Tiedotusmestari Olli Laine
Fuksitoimikunnan pj. Antti Mattila
Yrityssuhdemestari Timo Idänheimo

Sössö testaa - TKK:n salit

Etkö jaksa kuunnella luennolla? Pääsi painuu väkisin penkkiin. Tähän voi olla useita syitä. Mutta yksi on se, että luentosaleissa monet todellakin kärsivät huonosta tilasta ja huonosta asennosta. Testitiimimme testasi salit.

A-sali

Melkein kaikille ihka ensimmäinen luentosalikokemus TKK:lla tuskatuttaa hankalilla istuma-asennoillaan. Salin penkit on mitoitettu 150-senttisille ja sitä lyhyemmille henkilöille. Muut joutuvat pöytää käyttäessään työntämään jalat sivukautta naapurin puolelle ja köyristämään selkensä banaaniksi ylettyäkseen kirjoittamaan. 3 tuntia tässä asennossa tekee gutaa ja auttaa varmasti antamaan tentissä kaikkensa! Tosin etenkin salin takaosasta löytyy hyviä piilopaikkoja lunttaajille. A-saliin ei kannatakaan muuten eksyä ellei tentin takia ole pakko. Nukkumiseen sali on nimittäin liian valoisa ja vain pornoalan ammattilainen saisi unta edellä kuvatussa asennossa.

M-sali

Jaloille on riittävästi tilaa niin pituus- kuin korkeussuunnassakin. Selkänoja on riittävän pehmeä ja sopivan korkuinen pään tukemiseen. Käsinotat taas ovat juuri hankalan mittaiset, kapeat ja liukkaat. Käsille ei vain tunnu löytyvän hyvää paikkaa. Piirtoheittimet näkyvät hyvin, mutta matalalla olevat kuusi liitutaulua ovat

etenkin salin perältä vaikeita nähdä. Salista löytyy kello, mutta se on pieni ja jää usein tolpan taakse piiloon. Parasta salissa on suuret ikkunat oikealla seinällä. Sali saa plussaa myös nukkumismukavuudestaan, mutta kokonaisuutena se on keskiluokkainen.

S4

Sitten sähköosaston saleihin. Sähköosaston suurin luentosali lienee tuttu kaikille sähköteekkareille ja -fukseille. Tilavassa salissa on ilmavuuden tuntua ja hyvät av-laitteistot. Tenttiä valvovat assistentit arvostanevat takaparven piippuhyllynäkymiä ja penkkirivien hyvää saavutettavuutta. Istuimet ovat päällystettyä lukuunottamatta hyvät. Lyhyen tarkkailun perusteella innokkainkin nukahtaa hyvin valitulla materiaalilla alle vartissa. Hyvää salissa on äänen-toisto ja hyvät kulkutilat. Moitittavaa löytyy sen sijaan hiostavista istuimista.

S5

Tämä sali on perinteinen sähköosaston sali, jonne fuksien on vaikea löytää. Se siis sijaitsee L-siivessä, suurjännitehallin kupeessa. Täällä pidetään luentoja sähkömekaniikasta, suurjännitetekniikasta

ja sähköverkoista. Salin penkit ovat ruskeat ja hieman pehmustetut. Salissa on noin 100 istumapaikkaa. Istumamukavuus on kohtalaisen hyvä, sillä jalkatilaa löytyy. Selkänoja on tyyppilisen lyhyt ja epämukava.

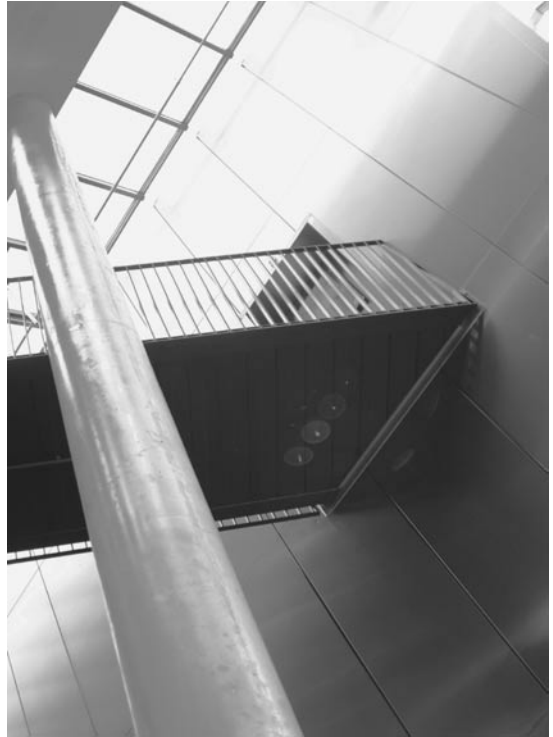
AS2

Tämä sali sijaitsee TUAS-talolla. Talo valmistui vuonna 2003. Sali on moderni, siellä on kaksi projektoria ja kaiuttimia 12 kappaletta. Salissa on noin 280 istumapaikkaa. Salissa on hyvin pehmustetut penkit ja työpöydät ovat säädettäviä. Tässä salissa saa todellakin kuunnella selkä suorassa ja opiskelukin maistaa. Salin vaaleat seinät ja tummat penkit ja pöydät luovat hienon vaikutelman. Salien ehdotonta aatelia.

T1

Tietokoneinsinööriosaston ykkössali valaa lähestyjiään kunnioitusta aggressiivisella arkkitehtuurillaan. Kiiltävät metallipinnat, jylhästi nousevat penkkirivit ja sisustuksen tummat värisävyt uhkuvat 90-luvun lopun teknokraattista voimaa. Valitettavasti testin luento-osuus on jännittävä kuin tietoteekkarin lauantai-ilta ja testitiimimme käyttää hyväkseen mahdollisuutta poistua huomiota herättämättömästi takaovesta. Testitiimimme pitää hyvänä kangaspäällysteisiä istuimia. Lisäksi saliin pääsee joko salin taka- tai etuosasta. Tässä salissa muuten järjestetään se TKK:n kurssi, jolla puolet opiskelijoista on tyttöjä!

Kuvat ja teksti: Sössön testitiimi

Sössökysely!

Sössön toimitusta kiinnostaa tietää, miten sinun opintosi etenevät. Miten mahdollinen kiltatoiminta on vaikuttanut opintoihisi? Lataavatko muut aktiviteetit akkujasi tenttejä varten, vai kuluuko päin vastoin kaikki energiasi muihin rientoihin jättäen opiskelusi retuperälle?

Vaikka vastaus olisi sinulle itsestään selvä, meille se ei ole! Käväise siksi siinä viereisellä koneella (sano sille irkkaajalle että sulla on tärkeämpää tekemistä) ja täytä sössön kysely:

<http://sik.tky.fi/www/sossokysely.php>

Siinä menee about noin max minuutti ja saat hyvän mielen, kun olit avuksi.

Kiitos!

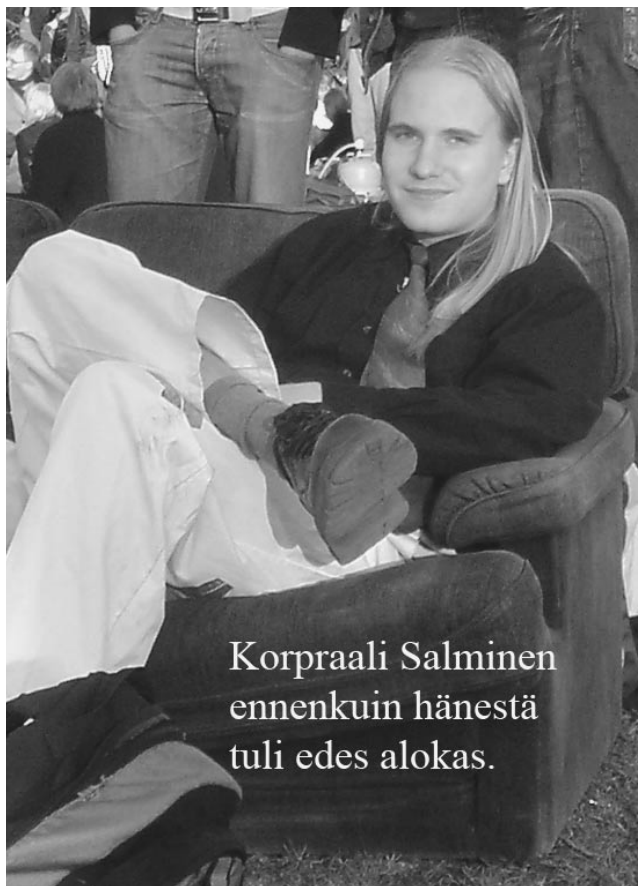
Sukkahävärimies

Riku Salminen (nimi muutettu, muttei paljon) tullaan muistamaan miehenä, jonka pienvahinkoilmoitus ilahdutti tuhansia ihmisiä kiertäessään irc-kanavilla ja sähköpostilistoilla.

22.12.2005 Riku huomasi toisen sukkansa, mal-
lia puolustusvoimat, puuttuvan. Kuuliaisena
miehenä hän täytti pienvahinkoilmoituksen
ja palautti sen yksikköpseerilleen. Seuraavat
tunnit Riku kierteli ympäri kasarmia vältellen
ylimääräistä työtä. Palattuaan tupaansa hän sai
kuulla Yksikköpseerin tiedustelusta saapua
toimistoonsa.

Toimistossa oli paikalla yksikköpseeri
ja joukkueen kouluttaja (luutnanttismiehiä
kumpainenkin). Heti ovensuussa joukkueen kou-
luttaja tiedustele: "Salminen, miten tiesitte, että
se on juuri vasemman jalan sukka?" Johon Riku
vastasi v***n nohevasti: "Herra luutnantti, koska
oikeassa jalassani oli jo sukka!", jonka jälkeen yk-
sikköpseeri ojensi sukan ja totesi kouluttajan
vaimon löytäneen sen kotoaan. Todettuaan vahin-
koilmoituksensa viihdyttäneen taistelutoverei-
taan, Riku päätti julkaista sen netissä. Nykyään
vahinkoilmoitus leviää sähköpostin ja IRC:n
välityksellä. Riku on saanut mielenkiintoisia yh-
teydenottoja asian tiimoilta. 17.1.2006 Hämeen
Sanomien monimediatoimittaja lähestyi Rikua
sähköpostitse. Kyseinen toimittaja oli kirjoitta-
massa juttua varusmiesten hukkaamista tava-
roista ja halusi tietää tarinan todenperäisyydestä
sekä käyttää kyseistä vahinkoilmoitusta esimerk-
kinä.

Epäileville todettakoon, että vahinkoilmoitus
on todellakin palautettu ja sukka korvattiin. Tari-
na ei kuitenkaan ole täysin totta vaikka tositapah-
tumiin perustuukin. Esimerkiksi kyseessä ei ollut
kerrostalo Patterihaassa, vaan puutalo Portsassa.
Tosin koko tarinalla ei ole mitään tekemistä sukan
mallia puolustusvoimat, kanssa.

Korpraali Salminen
ennenkuin hänestä
tuli edes alovak.

Lähteet: <http://users.tkk.fi/~rsalmin2/havari.png>
<http://users.tkk.fi/~rsalmin2/havari.txt>

PUOLUSTUSVOIMAT

PIENVAHINGOT

Materiaalin katoaminen ja vahingoittuminen

Nro esim. 12/96/KrhK

☐ Materiaaliala	☐ Tväl	☐ Slu	☐ Pion	☐ Elek	☐ Vaat	☒ X Lääk	☐ Tal
Materiaalista vastanneen sukunimi, etunimet Salminen, Rikupetteri					Sotilasarvo Korpraali		Perusyksikkö VK
Lahiosoite [redacted]			Postiosoite 20610 Turku			Kotiuttamispäivä 6.1.2006	

HÄVINNYT/VAHINGOITTUNUT MATERIAALI

Tuotekoodi	Nimike	Lkm	Ahinta	Hinta yht
1 8440-448-9596	Sukat, Puuvilla-	1	1,35	1,35
2				
3				
4				
5				
Lisaluettelo liitteenä		Hinta yhteensä 1,35		

MATERIAALIVASTUUSSA OLEVAN KERTOMUS

Häviäminen/vahingoittuminen tapahtui	To 22.12.2005	klo 05.30	ja	To 22.12	klo 10.30
välisenä aikana	☐ palvelustehtävässä	☒ X	muulloin kuin palvelustehtävässä		
Tapahtumapaikka Kerrostaloasunto Turun Patterinhaassa					
Kuvaus tapahtumasta sekä annettu koulutus, ohjeistus, omat toimenpiteet Lähdettyäni lomille Ke 21.12 kävin kotonani vaihtamassa tanssivaatteet ylle ja lähdin Turun yöhön etsimään tulevaa ex-vaimoani. En kuitenkaan vaihtanut sukkia, vaan lähdin liikenteeseen puolustusvoimien sukat jalassa. Ravintolailian jälkeen päädyin tuntemattoman naisen kanssa hänen kerrostaloasuntoonsa Turun Patterinhaassa. Asunnossa nautimme suuria määriä yhden tähden jaloviinaa huonosti tiskatusta kahvimukista, ja tämän jälkeisistä tapahtumista minulla ei onneksi ole sen suurempia muistikuvia. Aamulla heräsin, kun asunnon emäntä ystävällisesti kehoitti minua poistumaan asunnosta ennen kuin isäntä saapui paikalle. Kerasin tavarani nopeasti, mutta kiireessä vasemman jalan sukkani unohtui jonnekin päin asuntoa. Huomasin puutteellisen varustukseni pukeutuessani hississä, mutta näin parhaaksi olla palaamatta asuntoon etsimään puuttuvia artikkeleita.					
Todistajat					
Tapahtumasta on ilmoitettu			klo		
Kenelle, tehtävä, arvo ja nimi					
Paikka ja aika		Arvo, tehtävä		Allekirjoitus ja nimeselvennös	
Säkylässä 4.1.2006		Korpraali			

MATERIAALIHALLINNOLLISET KÄSITTELYMERKINNÄT

Väapelin/vast. merkintä materiaalin noutamiseksi varastolta	Pvm	Väapelin/vast. allekirjoitus ja nimeselvennös
Korvaavan materiaalin luovutus asianomaiselle	Pvm	Asianomaisen allekirjoitus
Varastokirjanpitoon vienti	Vkp nro	Pvm
		Vhoit allekirjoitus

KORVAUSVELVOLLISEN KANNANOTTO KORVAUSKYSYMYKSEEN JA KORVAUKSEN SUORITUS

☐ Suostun korvaamaan aiheuttamani vahingon	☒ X En katso olevani korvausvelvollinen enkä suostu korvaamaan vahinkoa
Jos minut todetaan korvausvelvolliseksi, haluan että korvausmaara pidatetaan suoraan minulle suoritettavasta palkasta tai päivärahasta kerrallaan	
☒ X maksettavan määrän suuruisena	☐ 1/2 maksettavasta määrästä,
kunnes korvaus on kokonaan suoritettu	
Siltä osin kuin korvausta ei voida minulle maksettavasta palkasta tai päivärahasta suoraan pidättää tai muusta syystä	☒ X maksan korvattavan määrän heti ☐ annan oheisen maksusitoumuksen maksusitoumus nro
Allekirjoitus	Korvaus suoritettu, pvm
Väapelin (vast.) allekirjoitus	

7550-448-9596/Esikuntakoulu 3.2000

Opintopalsta

Tällä palstalla opinto-toimikunta kirjoittelee jollain tapaa opintoihin liittyvistä asioista.

Näin kevätkauden alkupuolella voi itse kunkin olla aiheellista pysähtyä pohtimaan hiukan omia opiskelutapojaan.

Pohdiskelun apuna voi käyttää vaikkapa seuraavaa karkeaa jakoa kolmen eri opiskelijatyypin välillä.

1. Ihanteellinen opiskelija
2. Normiopiskelija
3. Worst-case scenario

Miten näiden kolmen ryhmän edustajat hoitavat asiansa?

Kirjat:

1. On ajan tasalla oppimateriaalin suhteen.
2. Hankkii kirjoja satunnaisesti, mutta hänellä on perin hämärtynyt käsitys kirjojen varsinaisesta funktiosta. Käyttää vähii omistamiaan kirjoja hyllynkoristeena tai kasvilampun pidikkeenä.
3. Ei omista, ei lainaa.

Luennot:

1. Käy luennoilla, kuuntelee.
2. Luennot ovat hänelle keino pitää yllä sosiaalisia suhteita. Vaihtoehtoisesti nukahtamisongelmista kärsivä voi myös raahautua luentosaliin nukkumaan: luennoitsijan puuroutuva puhe tuudittaa opiskelijan lempeään uneen ainakin M-salin pehmeässä pimeydessä.
3. Heräilee iltapäivällä kolmen aikaan - eikä edes tiedä, milloin luennot ovat.

Opintokisälli Katri Halminen ahkeroi kiltiksellä.

Tenttiin valmistautuminen:

1. Opiskelee tunnollisesti koko lukukauden ajan.
2. Harrastaa viimeisen illan paniikkilukemista.
3. Tarvitsee rohkaisuhyppyn ennen kuin kykenee koskettamaan harmaan pölyn alle piiloutunutta opiskelumateriaalia - jos sellaisen ylipäättään on jostain ymmärtänyt hankkia. Huomaa nopeasti, ettei opiskelusta tule taaskaan mitään ja ottaa rohkaisuhyppyä niin tiheään tahtiin, että samuu juuri ennen tentin alkamista.

Ongelmatilanteet:

1. Koettaa saada ongelman korjattua ja ottaa yhteyttä esimerkiksi opintotoimikunnan ihanaisiin tyttöihin.
2. Kiroilee ja manailee kavereilleen, kuinka kaikki menee päin mäntyä.
3. Kiroilee ja manailee yksinään ja hukuttaa murheensa viinaan.

Teksti: Opintotoimikunta
Kuva: Pyry Ekholm

Madrid Rock City - eli viisi kuukautta paratiisissa

Part I

Kaksi ruokalajia ja kaksi lasia viiniä, 8 euroa, litra sangriaa, 2,5 euroa, kalja ja viini, vielä halvempaa. Helmikuussa päivän korkein lämpötila on yli kymmenen asteen ja maaliskuun puolella päästään useana päivänä jo yli 20 asteen luke-miin. Enemmän näkemistä ja tekemistä, kuin viidessä kuukaudessa varmastikaan ehtii. Kolme miljoonaa ihmistä. Paratiisi!

Lähtö on edessä viikon päästä. Muutama ilta sitten muutin tavarani takaisin porukoiden luokse. Kämpä Otaniemessä jäi kaverille. Yksin laatikoiden keskellä muuttoapua odotellessa yhtäkkiä kihosi kylmä hiki, rintaa kiristi ja heikotti. Tajusin, että olin pakkaamassa koko elämäni (johon olen kovasti tykästynyt) laatikoihin ja viemässä porukoitteni nurkkiin lojumaan viideksi kuukaudeksi. Paperisota alkoi jo melkein vuosi sitten. Kuvittelin tottuneeni lähdön ajatukseen.

Tiedän kyllä, että reissu menee hyvin. Kyllä sieltä ystäviä löytyy. Täkäläisetkään eivät mihinkään katoa. Vielä ei kämppää ole, mutta aivan varmasti yhden löydän. Viisi kuukautta asuu nyt vaikka päällään seisten. Kunhan vaan ei pahempaa tarvitsisi. Miksi sitten pelottaa? Miksi lähteminen tuntuu tyhmältä? Miksi haluan maksaa ravintolaillasta yli kolmekymppiä, hytistä kylmässä vielä kolmisen kuukautta ja tallata maisemia, jotka olen jo sataan kertaan nähnyt?

Toisaalta hengenahdistuksen vastapainona karttoja ja matkaoppaita selaamalla pienen pääni täyttää into ja odotus. Silmät syttyvät loistamaan ja mielessäni olen jo vaeltanut Madridin kapeita mutkittavia kujia, leveitä puistobulevardeja ja kaikkea siltä väliltä. En malta odottaa uusia kahviloita, uuden kaupungin auringon polttamia maisemia ja uusia ystäviä.

Miksi sitten pelottaa?

Kai näin isot muutokset aina pelottavat.

- Tohveli

IT'S HAPPY TO BE A LISKO!

Piirros: Pekka Miettinen

EESTEC vie maailmalle!

Tämän jutun lukemiseen tarvitaan tuopillinen hyvää olutta (allekirjoittanut suosittelee vaaleaa Leffeä, 2,73 egeä Alkossa) ja pientä kiinnostusta kansainväliseen toimintaan.

Prosit

EESTEC eli Electrical Engineering STudents' European assoCiation on järjestö, jonka tarkoituksena on yhdistää sähköalan opiskelijoita Euroopan laajuisesti. Hommaa pyörittävät paikalliset osastot eli LC:t, kansainvälisen hallituksen vahtivien silmien alla. Tavoitteena on opiskelijoiden välisen kontaktien luomisen lisäksi tukea opiskelijoiden työllistymistä sähköalalle.

mellan sup

Ei taida kuulostaa hirveän kiinnostavalta? "Ihan kiva et tällanen on olemassa" ja "eipä tuo taida mulle mitään tarjota..." Etpä voisi olla enempää väärässä. Me EESTEC:issä olemme aina osanneet yhdistää vapaa-ajan ja huvittelun.

Keskimäärin jokainen LC järjestää yhden vaihdon/workshopin vuodessa joihin osallistuminen on yleensä ilmaista. Jos et äskeisestä tajunnut niin otetaanpas uudestaan: pääset ulkomaille viikoksi täysihoitoon lentolippujen hinnalla. Ja kukaan ei ole valittanut, että ainakaan tylsää olisi ollut.

Nyt

Onneksi täällä Otaniemessä toimii SIK:n kansainvälisessä siivessä oma LC, joka myös LC Helsinkiä tunnetaan. Myös Tampereelta ja Oulusta löytyvät omat klubit. Noin parinkymmenen enemmän tai vähemmän aktiivisen eestecerin voimin olemme järjestäneet vuotuisesti jonkinlaisen vaihdon (viime syksynä SmartHouse Workshop yhdessä killan kanssa) ja kesällä perinteisen Workshopin jossa on tavattu Suomen muita eestecceireitä. Ja ulkomailtakin on vierailtu.

Cheers

Toimintaan pääsee tutustumaan helposti. LC kokoontuu säännöllisen epäsäännöllisesti epävirallisissa merkeissä. 13.3. nautitaan tenttikaljat Keltsussa lautapeliä kera. Tapahtumista ilmoitetaan ainakin killan webissä ja LC:n omilla www.sivuilla: <http://users.tkk.fi/~eestec>. Sivuilta löydät myös kutsut ulkomaille. Lähdetään reissuun!

Helan går

Invitations:

13th to 19th of February "Get Mobile '06" workshop in Istanbul.

25th February to 4th March Computer Graphics WS in Budapest.

12th to 19th of March Delft Space tour in Delft, the Netherlands.

Teksti ja kuva: Anssi Hakkarainen

Pääset ulkomaille viikoksi täysihoitoon lentolippujen hinnalla. Ja kukaan ei ole valittanut, että ainakaan tylsää olisi ollut.

Sammakot

"Hakuaika päättyi tämän viikon tammi-kuussa, eli siis alussa. Tämän vuoden, eli 85, siis Pota85:n järjestämiseen on ehdotettu Karoliina Muukkosta ja Laura Anttilaa. Näillä ehdokkailla on siis selkeästi vyön alla kokemusta, ei, kun siis älkää käsittäkö väärin, he eivät ole lihavia."

-Erkki Valtonen

Aina kun mä vedän niin tulee vaan ykköstä tai kakkosta.

-Ruokapöytäkeskustelu Exelin tekemisestä

"Haluatko tienata fuksipisteitä kirjoittamalla fuksikapteenin palstan?"

-Marko Miettinen yrittää lintsata

Piirros: Antti Karilainen

Matematiikan tenttivastaukset

Sössön toimituksessa on seurattu huolissaan opiskelijoiden stressaantumista liian vaikeisiin tentteihin ja laskaritehtäviin. Tämän vuoksi olemme päättäneet raivokkaista vastalauseista huolimatta julkaista tässä kokonaisuudessaan seuraavan matematiikan tentin ratkaisut. Toivomme että opiskelijat käyttävät lukemisessaan säästyneen ajan mieleiseensä vapaa-ajan virkistykseen.

Vastaukset:

①.

Koska f on jatkuva, $|F(t_1) - F(t_2)| = o(1)$,
kun $|t_1 - t_2| \rightarrow 0$. $\square$

②.

Kekkonen on ykkönen.

③.

Selvästi nähdään, että $f = e^{x^2-1}$ kaikilla t .
(esim. kristallipallolla)

④.

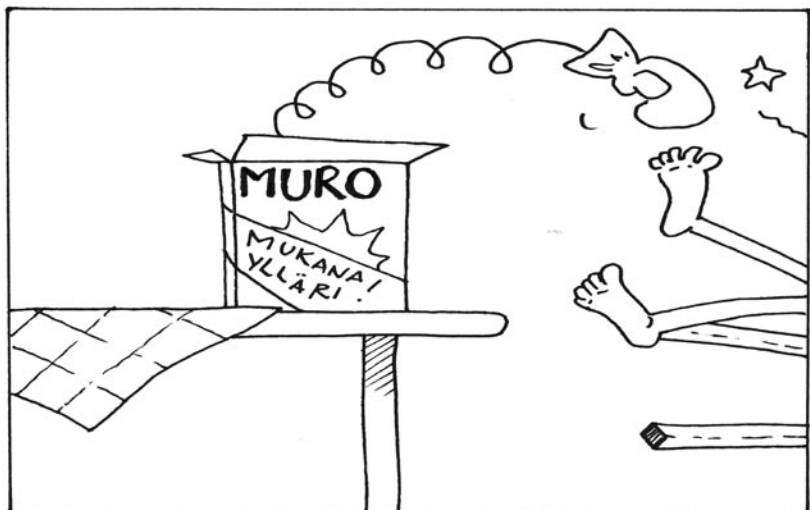
42. Todistus sivuutetaan triviaalina.

+ dx

3-3				
3-4				
4-4				
3-3-3				
3-3-4				
3-4-4				
4-4-4				

AUS DOITSLAND: FEATURING MAIJA VILKKUMAA: EI

Sudoku

Sudokuristikossa 9x9 ruudun alue on jaettu yhdeksään 3x3 ruudun alueeseen. Jokaiseen 3x3 ruudukkoon tulee numerot yhdestä yhdeksään. Samoin 9x9 ruudun alueen jokaiselle vaaka- ja pystyriiville tulee numerot yhdestä yhdeksään. Eli missään 3x3 alueessa ei saa olla samaa numeroa kahta kertaa. Samoin ei myöskään 9x9 alueen millään vaaka- eikä pystyriivillä saa olla samaa numeroa kahta kertaa.

		7		9			1	
			4					8
	5						2	3
		9		7		3		
			8		4			
		6		2		4		
2	3						9	
7					8			
	1			5		7		

2								
7		4		5				
			1				9	
					9		3	
5				2				7
	6		8					
	8				3			
				7		2		4
								6

Luvatut munkit!

Kuva: Pekko Ahtiainen